

[Niels Hølvæg Petersen.]

ske problemer, og det vil man selvfølgelig også kunne få i september, det vil man kunne få når som helst.

Ømann: Indholdet af socialdemokratiets og SFs udtalelse i tillægsbetænkningen er jo refereret. Hvad den angår, har jeg intet at føje til.

Jeg har heller ikke nogen bemærkninger at knytte til den økonomiske visdom i regeringspartiets udtalelser i tillægsbetænkningen, skønt det ellers kunne være fristende. Det uforklarlige i regeringens holdning, særlig nu på baggrund af, at skatteudvalget allerede er indkaldt til den 15. september, kan næppe gøres forklarligt.

Men jeg har lyst til at føje et selvstændigt argument for at vente med fastsættelsen af udskrivningsprocenten til de øvrige. Jeg synes, det bliver mere og mere klart, at både moms og høj indkomstskat presser lønningerne i vejret, modsat hvad regeringen siger den tilsigter. Der er etableret et kapløb ikke alene mellem lønninger og priser, men også mellem skatter og lønninger. Det er et kapløb, som ikke er til bedste for landet. I stedet for nu at mejsle viljen til højere skatter fast kunne regeringen dog, hvis den var klog, benytte tiden fra nu og til september til at dreje sin politik, så den fik en mere befolkningsmæssig balance. Der tales om, at man ønsker opsparing. Tror man, at det klima, man nu etablerer, er det bedste klima for opsparing?

Må jeg så sige, at socialistisk folkeparti ikke har bestilt andet end at forsyne denne regering med gode ideer; jeg mener gode ideer også for regeringen i den situation, den nu har bragt sig i, som kræver noget meget ekstraordinært. Lad mig bare nævne et par af dem: pengeombytning med tilhørende valutareform, skattesnyderamnesti, stop for fradrag af private renter, kapitalvindingskat, styring af bankernes udlån, formuebeskatning, grundværdistigningsbeskatning, tøjler på fidusafskrivningerne, afskaffelse af indekskontrakter — indeksregulerede obligationer har vi bragt forslag frem om — snering af hele byggesektoren og et oplæg om arbejdspladsdemokrati.

Jeg tillader mig yderligere at nævne det eneste, der i det lange løb kan hjælpe os ud af vore vanskeligheder: en aktiv, en mo-

derne industripolitik, der samler og koordinerer de kræfter, vi har, og satser på avancerede industrier. Det kan åbenbart kun ske med det offentlige mellemkomst, og det er regeringen, der for tiden repræsenterer det offentlige og har forpligtelser i den retning. I stedet for at splitte befolkningen op i stridende fronter burde man drive en politik, der er i hele landets interesse. Det kommer vel.

Hvis dette lovforslag om udskrivningsprocenten skulle komme til afstemning, hvad det jo kan være det ikke gør efter afstemningen om dagsordensforslaget, er det klart, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Jeg skal anbefale, at man stemmer for det stillede dagsordensforslag.

Sigsgaard: Når udskrivningsprocenten skal være så høj, som det her foreslås, skyldes det, at skattegrundlaget er så lille, som det er; og at det er for lille, skyldes igen mange forhold, bl. a. de alt for mange fradrag. VS har fremsat forslag om at gøre grundlaget større ved at afskaffe afskrivningsfiduserne, der koster skatteyderne hundreder af millioner kroner. Det har ikke været muligt bare at få disse forslag førstebehandlet. Forestillede man sig dem gennemført engang, kunne udskrivningsprocenten nedsættes meget væsentligt, eller med andre ord: det er alle de skatteydere, der ikke kan bruge afskrivningsfiduserne, der betaler en stor del af skatten for dem, der bruger disse regler.

En anden grund til, at udskrivningsprocenten bliver for høj, er de store skattesnyderier. Regeringen har lovet indgreb imod dem, men har åbenbart ikke regnet med, at indgrebene vil give penge i kassen, for så skulle udskrivningsprocenten jo have været nedsat. Vi mangler endnu beviser for, at regeringen virkelig vil gøre noget ved dette skattesnyderi; behandlingen af VS' forslag mod skattesnyderiet forleden dag gav jo desværre ikke de beviser. Også af den grund må vi stemme imod udskrivningsprocenten.

Men det skyldes også, at vi er utilfredse med skalaen, og jeg synes ikke, det er rigtigt, at man gennemfører udskrivningsprocenten, uden at spørgsmålet om skalaen har været berørt. Vi har foreslået et højere bundfradrag, så f. eks. folkepensionister, der